

Saa skulle vi begynde igen, og man hævder jo endda, at 12te, 13de og 14de Lønningssklasse er ingenlunde nok, man skal helt op til 5te og 6te Lønningssklasse, tror jeg, for at komme i Alignment med Postvæsenet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend. Høgsbro): Det er ikke min Mening allerede nu at ville tage Ordet for min egentlige Tale, om jeg saa maa sige. Jeg vil kun gøre en Bemærkning i Anledning af den Afbrydelse, jeg tillod mig før overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), naar han havde gjort gældende og gentog, at dette Forslag i Fjor kun blev forkastet her i Tinget med 47 Stemmer mod 34. Jeg rettede det ærede Medlem. Thi Sagen er, at det ærede Medlem saa paa Afstemningen ved anden Behandling af Forslaget om Tillægsbevilling i Fjor. Men det ærede Medlem og hans Meningsfæller toge Forslaget frem igen til 3die Behandling, og der blev det forkastet med 65 Stemmer mod 37. Det maa dog være den Afstemning, der har Betydning i den Sammenhæng, det ærede Medlem taler om.

Zahle: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), som i denne Sag har slaaet en Kolbøtte, der er usædvanlig stor, udtalte det smukke Haab, at denne Sag ikke maatte drukne i Agitation. Derfor kan det ærede Medlem være ganske rolig. I denne Sag er der et Retfærdighedskrav, som er saa stærkt, at det er fuldkommen uimodstaaeligt. Der er aldeles ingen Tvivl om, at man vil blive nødt til fra Lovgivningsmagtens Side at imødekomme de retfærdige og billige Krav, som stilles fra Funktionærernes Side i denne Sag. Men netop i den Slags Kolbotter, som det ærede Medlem for Odense har slaaet med Valgdagen som Midtpunkt, idet han slaar en Kolbøtte over Valgdagen fra det ene Standpunkt til det modsatte, er der Agitation, og Resultatet af den Agitation vil snart vise sig, derom nærer jeg ikke Tvivl. Om faa Dage vil et overordentlig stort Antal af disse Funktionærer stemme for, at deres Organisation skal gaa ind under de samvirkende Fagforbund, og naar Højre har naaet det, har Højre ved det ærede Medlems Optræden naaet, hvad der agitatorisk set er at naa i denne Sag. Bag efter komme vi til det saglige, og i det saglige komme de Herrer til en skønne Dag at se deres Modstand brudt. Saa

have de naaet to Ting. I et Par Aar have de holdt Funktionærernes Krav hen og givet dem først smukke Løfter og bag efter en Kommissionsmur lige for Næsen, og i Løbet af det Par Aar have de drøvet de Herrer ind under de samvirkende Fagforbund, og naar de have naaet det ved deres Agitation, komme de til at give dem de Penge, de ville have. (Bifald fra Tilhørerpladsen).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige eller forlade Tilhørerpladsen.

Zahle: Hvad selve Sagen angaar, maa jeg sige, at i den Holdning, som er mest udpræget hos det ærede Medlem fra Odense og de faa Højremænd, som ville følge ham ved den Afstemning, vi komme til om dette Forslag, men som ogsaa giver sig til Kende hos Regeringspartiet, er der noget virkelig overraskende. Da vi den 8. Marts i Fjor drøftede denne Sag her i dette høje Ting, udtalte Ministeren for offentlige Arbejder: „Min Stilling har hidtil været af formel Natur.“ Det var en formel Stilling, han indtog, og den var begrundet i, at han fandt, det var for tidligt, at Rigsdagen igen skulde beskæftige sig med denne Sag, efter at man saa nylig havde truffet en Afgørelse. Nu er det en underlig Stilling, denne, for naar man har truffet en Afgørelse, om hvilken det med saglige Grunde oplyses, at der til den klæber visse Fejl, er det dog rimeligt, at man netop søger at rette disse Fejl saa snart som muligt. Men den højtærede Minister mente, at Rigsdagen skulde være for fornem til lige straks at beskæftige sig med denne Sag igen, og af den formelle Grund vilde Ministeren foreløbig ikke have med den at gøre. Han udtalte: Min Stilling gaar væsentlig „ud paa at væрге Rigsdagen imod for megen Ulejlighed med denne Sag.“ Men, tilføjer han, da Rigsdagen ikke selv synes at tage Hensyn hertil, „kan jeg dog ikke ret vel fastholde denne Stilling. Naar Rigsdagen selv ikke bryder sig om at værges, naar Rigsdagen altsaa gennem sit Finansudvalg og gennem den Afstemning, som nu skal finde Sted, erklærer sig beredt til at gaa ind paa en Overvejelse, saa vil jeg ikke modsætte mig det, saa vil jeg tage Sagen under Overvejelse.“ Men han vilde være frit stillet.

Dette Andragende blev imidlertid henvist til Ministeren, og efter de Udtalelser, som her ere faldne, vare altsaa de formelle Vanskeligheder fjernede, og man